

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Воронової Ірини Віталіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 125 Земельного кодексу України

м. К и ї в
24 червня 2020 року
№ 130-1(II)/2020

Справа № 3-109/2020(232/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Воронової Ірини Віталіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 125 Земельного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулася Воронова І.В. із клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, третій статті 41

Конституції України (конституційність) положення 125 Земельного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким „право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав“.

Із матеріалів справи вбачається, що Воронова І.В. звернулася до Дніпровського районного суду міста Києва з позовом до Тупікової М.В., приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Літвінчука І.А., треті особи: Воронов Д.Ю., Управління державної реєстрації Головного територіального управління юстиції в місті Києві, про визнання свідоцтва про право власності на земельну ділянку недійсним, скасування державної реєстрації права власності на земельну ділянку та визнання права власності на земельну ділянку.

Дніпровський районний суд міста Києва рішенням від 3 серпня 2018 року визнав недійсним свідоцтво про право власності на земельну ділянку, скасував рішення про державну реєстрацію права власності на земельну ділянку, в іншій частині позову відмовив.

Київський апеляційний суд постановою від 13 березня 2019 року рішення Дніпровського районного суду міста Києва від 3 серпня 2018 року залишив без змін.

Велика Палата Верховного Суду постановою від 13 листопада 2019 року рішення Дніпровського районного суду міста Києва від 3 серпня 2018 року, постанову Київського апеляційного суду від 13 березня 2019 року скасувала в частині позовних вимог Воронової І.В. про визнання недійсним свідоцтва про право власності на земельну ділянку, скасування рішення про державну реєстрацію права власності на земельну ділянку та ухвалила в цій частині нове рішення про відмову у задоволенні позову. В іншій частині рішення Дніпровського районного суду міста Києва від 3 серпня 2018 року та постанову Київського апеляційного суду від 13 березня 2019 року залишила без змін.

Велика Палата Верховного Суду додатковою постановою від 19 лютого 2020 року на користь Тупікової М.В. стягнула з Воронової І.В. 730 грн 80 коп.

судового збору за подання апеляційної скарги, 64074 грн 40 коп. витрат на професійну правничу допомогу.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосування Верховним Судом положення статті 125 Кодексу призвело до порушення її права власності, визначеного статтями 14, 41 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Воронова І.В., стверджуючи про неконституційність положення статті 125 Кодексу, висловлює незгоду із законодавчим регулюванням набуття права власності на нерухоме майно та із судовим рішенням у її справі, однак така незгода не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положення статті 125 Кодексу з огляду на пункт 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга).

Остаточним судовим рішенням у своїй справі автор клопотання вважає постанову Великої Палати Верховного Суду від 13 листопада 2019 року. Конституційна скарга надійшла до Конституційного Суду України 5 червня 2020 року (відправлена 3 червня 2020 року), а отже, строк її подання пропущено.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що Воронова І.В. не дотримала вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, оскільки конституційна скарга подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Воронова І.В. порушує питання про необхідність розгляду її справи із мотивів суспільного інтересу, проте Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України не вважає, що порушене нею питання становить суспільний інтерес у розумінні частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Воронової Ірини Віталіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 125 Земельного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**